

عنوان مقاله: بلاک چین و سازمان خودگردان غیرمتمرکز (DAO)

نویسنده مقاله: تیم فنی نیک آموز

تاریخ انتشار: تیرماه ۱۴۰۱

منبع: <https://nikamooz.com/what-is-dao/>

بباید سازمانی را تصور کنید، که بدون هیئت مدیره در آن تمامی سهامداران برای انجام فعالیتها و تصمیم گیری، رای می دهند. این سازمان به صورت کاملا مستقل فعالیت می کند و براساس قوانین از پیش نوشته شده فعالیتها را جلو می برند و تمامی فعالیتها در اختیار تمامی اعضا قرار می گیرد، شاید تصور چنین سازمانی غیرممکن به نظر برسد ولی به لطف فناوری بلاک چین این امر محقق شده. در دنیای ارزهای دیجیتال، ویژگی غیرمتمرکز بودن باعث شده که تراکنشها از طرف هیچ سازمان یا نهاد واحدی کنترل نشوند، در عوض کنترل این فعالیتها در دستان تعداد زیادی کامپیوتر در سراسر جهان است.

سازمان غیرمتمرکز DAO چیست؟

یکی از نمونه های هیجان انگیز کاربرد بلاک چین در امر مدیریت، **سازمان مستقل غیر متمرکز (DAO)** است، Dao مخفف کلمه **Decentralized Autonomous Organization** است و به معنای سازمان مستقل غیرمتمرکز که روی پایگاه داده از نوع بلاک چین ساخته می شود و تمام قابلیت های فناوری بلاک چین مثل شفافیت، حذف واسطه ها، امنیت و اجرای اتوماتیک را به کاربر ارائه دهد، همانند بیت کوین و سایر ارزهای دیجیتال، هسته مرکزی برای مدیریت ندارند. این سازمانها به صورت کاملا شفاف؛ قوانینی که براساس قراردادهای هوشمند و طبق توافقات صورت گرفته اجرا می کنند، DAO یک سازمان نوشته شده براساس کدهای کامپیوتری است، که برای تمامی افراد قابل مشاهده و اصلاح می باشد. بیت کوین را می توان به عنوان اولین **DAO** کاملاً کاربردی تلقی کرد؛ زیرا شامل مجموعه قوانین و عملکردهای از پیش برنامه نویسی شده است و از طریق یک پروتکل اجماع توزیع شده، هماهنگ می شود. بعدها به دلیل روی کار آمدن قراردادهای هوشمند بر روی بلاک چین اتریوم، مفهوم DAO به صورت امروزی در آمد.

هدف DAO چیست؟

یک DAO برای بهبود ساختار مدیریت سنتی بسیاری از شرکتها در نظر گرفته شده است. یک DAO به جای تکیه بر یک فرد یا مجموعه کوچکی از افراد برای هدایت مسیر، قصد دارد به هر عضو یک صدا، رأی و فرصتی برای پیشنهاد ابتکارات بدهد. یک DAO همچنین تلاش می کند تا حاکمیت سخت گیرانه ای داشته باشد که توسط کد روی یک بلاک چین دیکته می شود.

سازمان مستقل غیرمتمرکز چگونه کار می‌کند؟

حاکمیت DAO با استفاده از توکن‌ها یا NFT هایی که قدرت رای دادن را می‌دهد، هماهنگ می‌شود. ورود به یک DAO محدود به افرادی است که مالکیت تایید شده این توکن‌های در کیف پول رمزنگاری شده را دارند، مدیریت از طریق مجموعه‌ای از پیشنهادات انجام می‌شود که اعضا از طریق بلاک‌چین به آن رأی می‌دهند و در اختیار داشتن توکن‌های بیشتر اغلب به قدرت رأی‌گیری بیشتر منجر می‌شود. مشارکت اعضا در راستای اهداف سازمانی گاهی اوقات قابل پیگیری است. دارندگان توکن‌های غیرفعال می‌توانند مانع بزرگی برای DAO باشند، قوانین دائیها توسط تیم اصلی از طریق قراردادهای هوشمند تعیین می‌شود. قراردادهای هوشمند همواره این پتانسیل را دارند که برخی از مکانیزم‌های کاری و عملکردهای سازمان‌های غیر متمرکز را اتوماتیک سازند.

تمام فعالیت‌ها و نوع ارتباط افراد در یک سازمان خودمختار غیرمتمرکز توسط یک پروتکل خودکار و متن‌باز کنترل می‌شود. استفاده از فناوری بلاک چین و قرارداد هوشمند و ابزاری مثل توکن باعث می‌شود که هزینه‌ها به شفاف‌ترین وجه ممکن کاهش یابند و اجماع در تصمیم‌گیری‌ها با استفاده از توکن‌های شبکه به رعایت عدالت کمک می‌کند.

پیاده‌سازی DAO توسط کدهای برنامه‌نویسی در قالب قرارداد هوشمند انجام می‌شود. حجم و پیچیدگی این کدها با توجه به وسعت خدمات پروژه و تعداد سهامداران متغیر است.

مزایای DAO چیست؟

- به طور غیر قابل انکاری، مفهوم سازمان خودگردان غیرمتمرکز (DAO) راه حلی است برای مشکلات اجرایی در سازمان های مدرن امروزی.
- در DAO فقط به کد باید اعتماد کرد. در حالی که سازمان های سنتی نیاز به اعتماد بین طرفین است.
- تمامی اقدامات در این سازمان ها کاملا شفاف و در دسترس عموم هست و می توان آن را قبل از راه اندازی به طور گسترده آزمایش کرد.
- چنین سازمانی ساختار سلسله مراتبی ندارد. وظایف توسط سهامداران از طریق توکن اصلی کنترل می شود.
- تمام تراکنش ها و تصمیماتی که انجام می شوند، بر روی بلاکچین ثبت و ذخیره می شوند و هر کسی می تواند آنها را بررسی کند.

محدودیت های DAO

با این حال، همه چیز در مورد DAOs عالی نیست. راه اندازی یا نگهداری نادرست DAO عواقب شدیدی دارد. در اینجا برخی از محدودیت های که در ساختار DAO وجود دارد، می پردازیم:

- **سرعت:** اگر یک شرکت سهامی عام توسط یک مدیر عامل هدایت شود، ممکن است یک رأی واحد برای تصمیم گیری در مورد اقدام یا مسیر خاصی برای شرکت مورد نیاز باشد. با یک DAO، به هر کاربر فرصتی برای رای دادن داده می شود. این امر مستلزم یک دوره رأی گیری بسیار طولانی تر است، به ویژه با توجه به مناطق زمانی و اولویت های خارج از DAO
- **تحصیلات:** مشابه موضوع سرعت، یک DAO مسئولیت آموزش افراد بیشتری را در دارد. نگه داشتن یک مدیر عامل واحد متشکل از پیشرفت های شرکت بسیار آسان تر است، در حالی که دارندگان توکن DAO ممکن است دارای سوابق تحصیلی، درک ابتکارات، مشوق ها یا دسترسی به منابع مختلف باشند. یکی از چالش های رایج DAO ها این است که در حالی که مجموعه های متنوعی از افراد را گرد هم می آورند، آن دسته از افراد متنوع باید یاد بگیرند که چگونه به عنوان یک واحد رشد کنند، استراتژی داشته باشند و ارتباط برقرار کنند؟
- **ناکارآمدی:** با خلاصه کردن جزئی از دو مورد اول، DAO ها با خطر عمده ناکارآمدی مواجه هستند. به دلیل زمان مورد نیاز برای آموزش اداری رای دهندگان، توضیح استراتژی ها و اعضای جدید، یک DAO ممکن است به دلیل ماهیت نیاز به هماهنگ کردن افراد بسیار بیشتر، و درگیر کارهای اداری و بی اهمیت شود.

چگونه یک DAO درآمد کسب می کند؟

یک DAO در ابتدا سرمایه خود را با معامله فیات برای توکن اصلی خود افزایش می دهد. این نشانه بومی قدرت رای و نسبت مالکیت را در بین اعضا نشان می دهد. اگر DAO موفقیت آمیز باشد، ارزش توکن بومی افزایش می یابد. سپس DAO می تواند توکن های آتی را با ارزش بیشتری برای جذب سرمایه بیشتر منتشر کند. در صورتی که اعضا تصمیم به تایید چنین اقداماتی داشته باشند، یک DAO همچنین می تواند در دارایی ها سرمایه گذاری کند. به عنوان مثال، یک

DAO می‌تواند شرکت‌ها، NFTها یا سایر توکن‌ها را به دست آورد. اگر ارزش آن دارایی‌ها افزایش یابد، ارزش DAO افزایش می‌یابد.